

Gekomen tot het Zijne

„Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen." Joh. 1 : 11

In de volheid des tijds is Hij gekomen, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet. Die reeds direct na de zondeval beloofd is als het Vrouwezaad. We lezen in Genesis 12 dat de Heere aan Abram beloofd heeft dat in hem alle geslachten des aardrijks gezegend zullen worden. In Genesis 22 staat vermeld dat de Heere aan Abraham belooft: En in uw Zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde.

In schaduwen, typen en profetie is heel het Oude Testament door de komst en de arbeid van Hem gepredikt, Wiens Naam is Jezus, als de enige Naam onder de hemel gegeven door Welke wij moeten zalig worden. Heeft de kerk van de oude dag niet uitgezien naar en gebeden om Zijn komst, door Wie een schuldig en ellendig volk nog met God verzoend kan worden?

Het volk Israël is een geheel enig volk. Temidden van alle volken heeft de Heere het afgezonderd, niet vanwege haar veelheid of enige kwaliteit in dit volk, doch omdat de Heere het liefhad en de eed hield die Hij de vaders gezwoeren had. Israël was het volk des verbonds en leefde onder de bediening van het verbond. Doch van dat volk, ondanks alle weldaden, moet gelden dat het niet al Israël is, wat Israël heet.

Als de Beloofde gekomen is en neergelegd is in de beestestal te Bethlehem als het Brood des levens, als Hij het land doorgaat en straks in de weg van lijden en sterven de prijs betaalt en Zijn leven stelt tot een rantsoen voor velen, dan geldt het, dat Hij wel gekomen is, doch dat de Zijnen Hem niet aangenomen hebben.

Althans, dit geldt van het volk in zijn geheel. De plaats waar Hij neergelegd is, de beestestal, is een dierbare plaats voor allen die het in waarheid met Asaf geleerd hebben: Ik ben een groot beest bij U. Doch het is een plaats van aanstoot voor een vroom en bekeerd mens in zichzelf.

Als Hij gekomen is, zo lezen we in Lukas 2, ligt Hij in een stal, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg. Aan het einde van Zijn leven roept het volk uit: Kruis Hem, weg met Deze. Eeuwen tevoren klonk het al uit de mond van Jesaja: Wie heeft onze prediking geloofd? Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.

Er was geen plaats. Waarom? Omdat het ontbrak aan zieken, dodelijk zieken. Omdat het ontbrak aan armen, ellendigen, doemwaardige zondaren. In de geboortegeschiedenis lezen we van enkele herders, wijzen uit het Oosten, een Simeon en een Anna. En verder? Straks werpt het volk Hem uit. Waarom?

Wel, er is geen plaats voor Hem, wanneer we vervuld zijn met de wereld en geheel opgaan in alles van de tijd en het goede zaad van het Woord Gods wordt weggepikt door de vogelen of verstikt wordt door de doornen en distelen van de zorgvuldigheden des levens.

Er is geen plaats wanneer we genoeg hebben aan onze uiterlijke belijdenis, tevreden zijn met onze godsdienstige wandeling en er nooit enige ware smart geweest is over onze zonden en doodstaat om uit de diepte der vloek en verlorenheid tot Hem te roepen.

Er is geen plaats voor Hem wanneer we de rust zoeken in eigen gerechtigheid, als de Farizeeën ten dage van de rondwandeling van Christus op aarde, en we nimmer geleerd hebben dat onze gerechtigheden een wegwerpelijk kleed zijn en niet anders dan blinkende zonden.

Het zal wat te zeggen zijn onder de Zijnen behoord te hebben omdat we geleefd hebben op het erf van de kerk en onder de bediening des verbonds, omdat de prediking en roepstem tot ons is gekomen, en toch verloren te moeten gaan doordat we het bloed onrein geacht hebben. We zullen met dubbele slagen geslagen moeten worden.

De waarheid belijden is goed, doch als er geen beleving is, is het te kort. De Kerstfeiten te gedenken is voortreffelijk, doch wanneer we niet als een ellendige schoonheid en dierbaarheid gezien hebben in Hem, Die zo laag is afgedaald, zullen we voor eeuwig buiten moeten staan.

Wie zijn het die Hem aangenomen hebben? Namelijk, die in Zijn Naam geloven. Wie geloven in Zijn Naam? Die uit God geboren zijn. Het is alles uit Hem en door Hem. Van u en mij geldt: Er is niemand die God zoekt, ook niet tot één toe. Wanneer er een Kerk Boven mag en zal komen is het alleen omdat God het doet en wil.

Door genade wordt een ziel in de weg van wederbarende genade levend gemaakt om te leren sterven. De vruchten van wederbarende genade zijn het thuisrijgen van mijn zonden en het inleven van mijn ellendige doodstaat. Het bewenen van de vloek der wet en het inleven van mijn verloren bestaan onder de hemelhoge schuld.

De Heere werkt een afgesneden zaak op aarde. Voor zulk een ellendige is het onmogelijk ooit nog zalig te worden. En o wonder, we lezen in het Woord des Heeren: Het volk dat in duisternis wandelt zal een groot licht zien. Het mocht de Heere behagen aan een gans ellendig volk die Borg en Middelaar te openbaren; om niet te rusten, eer Hij door het geloof gekend mag worden, Wien te kennen het leven is.

Ds. M. Pronk